

غزل های عاشقانه شاهانه

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: غزل غزل‌های سلیمان؛ پیدایش ۲ آیه ۷؛ اول قرن‌تین ۷ آیات ۳ تا ۷؛ یوحنا ۱۷ آیه ۳؛ اول یوحنا ۱ آیه ۹؛ رومیان ۱ آیات ۲۴ تا ۲۷؛ غلاطیان ۵ آیه ۲۴.

آیه حفظی: «عشق مرا مثل خاتم در دلت مهر کن و همچون بازوبند طلا بر بازویت ببند، زیرا عشق مانند مرگ نیرومند و مثل گور ترسناک است و شعله‌هایش همانند شعله‌های پُر قدرت آتش با بی‌رحمی می‌سوزاند» (غزل غزل‌های سلیمان ۸ آیه ۶).

در میان فصل‌های زندگی، یکی از بزرگ‌ترین آنها ازدواج است. باز یادآور می‌شویم، همه ازدواج نمی‌کنند، اما برای کسانی که ازدواج می‌کنند، ازدواج چالش‌های خاص و ویژه‌ای به ارمغان می‌آورد و همچنین باعث برکت است. در میان این برکات رابطه زناشویی هدیه فوق‌العاده‌ای است. این هدیه، تجلی عشق است، که زمان و مکان مناسب خود را دارد. بر خلاف افکار عمومی، کتاب مقدس بر ضد رابطه مشروع زناشویی سخنی نمی‌گوید. بلکه بر ضد سوء استفاده از این هدیه فوق‌العاده سخن می‌گوید که از سوی آفریدگار به بشر ارزانی شده است.

در واقع، غزل غزل‌های سلیمان، که یکی از کوچک‌ترین و شاید یکی از کم‌خواننده‌ترین کتابهای، کتاب مقدس باشد، که رابطه بین عروس جوان، شوملی، و محبوبه‌ او، که اعتقاد بر این است که خود پادشاه سلیمان است. این کتاب رازهای صمیمیت انسانی و لذت‌های عشق زناشویی را از طریق ازدواج آشکار می‌کند. به غیر اینکه غزل غزل‌های سلیمان اغلب به عنوان یک تمثیل، و نماد رابطه خدا و مردم او و یا مسیح و کلیسا تلقی شده است، اول از همه یک شعرعاشقانه است که در روابط واقعی انسان از یک مرد و زن یافت می‌شود. در این هفته به ازدواج نگاهی می‌اندازیم همانگونه که در عهد قدیم به تصویر کشیده شده است.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت، ۲۱ اردیبهشت - ۱۱ May آماده شوید.

زندگی غیر قابل تقسیم

بر اساس آیات زیر، چگونه دیدگاه کتاب مقدس درباره بدن انسان را توصیف می کنید؟
پیدایش ۲ آیه ۷؛ مزامیر ۶۳ آیه ۱؛ ۸۴: ۲؛ اول قرنتیان ۶ آیات ۱۹ و ۲۰؛ اول تسالونیکیان ۵ آیه ۲۳.

بعضی از ادیان به دوخدائی باور دارند، فلسفه ای که بدن انسان را به عنوان یک مشکل برای حیات روح او مطرح می کند. بدین معنی که بدن بد تلقی می شود در حالی که «روح» خوب تلقی می شود. با این حال در کلام خداوند، بدن انسان، با ویژگی های جنسی آن، جزو جدایی ناپذیر از کل وجود محسوب می شود. حیات شامل «جسم» و «روح» است (پیدایش ۲ آیه ۷). نویسنده مزامیر تمام وجود خود را برای عبادت خداوند می گذارد (مزامیر ۶۳: ۱؛ ۸۴: ۲). تمام وجود شخص تقدیس می شود، و برای نقشه روحانی خداوند آماده می شود.

دیدگاه مثبت بدن انسان در زمینه روابط جنسی، در غزل غزل های سلیمان منعکس شده است. این متون چگونه این نگرش را نشان می دهند؟ غزل غزلها: ۱، ۲؛ ۱۳؛ ۲؛ ۴؛ ۵؛ آیات ۱۰ تا ۱۶؛ ۷ آیات ۱ تا ۹.

در طول این متن مقدس، بدن انسان تحسین شده است. جنبه های فیزیکی عشق درازدواج خجالت آور نیستند. طیف گسترده ای از احساسات آشکارا ارایه می شود. روابط قدرتمند جنسی معمولاً در بسیاری از فرهنگها وجود دارد. اغلب زوج های ازدواج کرده در برقراری ارتباط به روش های سالم در مورد رابطه خصوصی دچار مشکل می شوند. به طور مشابه، اغلب بچه ها هم از این فرصت که در یک خانه مسیحی در مورد روابط جنسی آموزش ببینند، محروم می شوند، جایی که ارزش های الهی می تواند با اطلاعات دقیق جمع شوند. واضح بودن کتاب مقدس، در روابط جنسی مردم را به سطح بزرگتری از راحتی که با این موضوع از جنبه حیاتی زندگی به خاطر اینکه هدیه ای از خالق است فرا می خواند، با احترام و شأن آن برخورد کنند.

چگونه می توانیم خود را در برابر نیروهای فرهنگی و معنوی خود را محافظت کنیم که، یا روابط جنسی را در حد غریزه غریزه حیوانی پست می کنند؟ چگونه کتاب مقدس به ما نشان می دهد که هر دو نظریه افراطی اشتباه هستند؟

غزل های عاشقانه

جنبه های مختلف از عشق که در غزل غزل‌های سلیمان ارائه شده است را شرح دهید. غزل غزلها ۱ آیات ۲ و ۱۳؛ باب ۲ آیات ۱۰ تا ۱۳ و ۱۶؛ ۳: ۱۱؛ ۴: ۱-۷؛ ۵: ۱۶؛ ۶: ۶؛ ۷: ۱-۹؛ ۸: ۶، ۷.

غزل های سلیمان نشان می دهد ک چگونه دوستان با هم وقت می گذرانند، بی پرده با هم صحبت می کنند، و به یکدیگر اهمیت می دهند. در این شعر سلیمان، دو دوست خوب تبدیل به شریک ازدواج می شوند. زن اعلام می کند، « این دوست من است » (غزل غزلها ۵: ۱۶). کلمه دوست، مصاحبت و رفاقت را بدون مفهوم فرعی شریک جنسی بیان می کند. مرد و زنی خوشحال هستند که همسر آنان دوست عزیز آنان باشد. در تمام شعر، تحسین و ژست های عاشقانه، و حظ جسمانی و احساسی را بین مرد و زن انتقال می دهد. شیداگرائی های فطری ناشی از یک رابطه عاشقانه هدیه ای از پروردگار است، که کمک می کند که به دو طرف کمک می کند تا درازدواج به هم پیوند بخورند. همانطور که دو طرف حاضرند تا عشق الهی در قلبهایشان کار کند، عشق انسانی آنها « پالایش و خالص شده، رفعت یافته و ارجمند می گردد » - الن جی وایت، خانه ادونتیست، صفحه ۹۹.

این آیات همچنین والاترین اندیشه ها در باره عشق را نقل می کنند. گرچه عشق واقعی، از طبیعت قلب انسان نیست، بلکه هدیه ای از روح القدس می باشد (رومیان ۵ آیه ۵). چنین عشقی، زن و شوهر را در یک پیوند دائمی و بادوام قرار می دهد. این عشق متعهدانه است که در رابطه والد و فرزندی بشدت نیاز است تا حسی از اعتماد را در جوان ایجاد کند. این عشق دل دادگی است که ایمان داران را در بدن مسیح بهم پیوند می دهد. غزل سلیمان ما را فرا می خواند تا این عشق را به یک نیروی فعال در روابط با همسرانمان تبدیل کنیم.

چگونه این نوع رابطه صمیمی بازتاب دهنده نوعی رابطه صمیمی است که می توانیم با خدا داشته باشیم؟ چه شباهتهایی را می توانیم بازگو کنیم (برای مثال، زمان گذاشتن، خود را کاملاً واگذار کردن، و غیره)؟ شباهت ها و مترادف های دیگر کدامند؟

یک دانش دوست داشتنی

خیلی‌ها غزل « بازگشت با عدن » درغزل غزل‌های سلیمان را دیده‌اند. گرچه زوج شرح داده شده، اولین مرد و زن نیستند، شعر فوق‌الذکر نخستین باغ [عدن] را به خاطر می‌آورد. نقشه‌خداوند که آنها « یک تن » باشند (پیدایش ۲: ۲۴، ۲۵)، بطور جامع با شکلی از استعاره و تشبیهات نازک بینانه به تصویر کشیده شده است.

چگونه غزل سلیمان، تعهد متقابل را در صمیمیت زندگی زوج ازدواج کرده ارائه می‌دهد؟
غزل‌ها ۴: ۷-۵: ۱. رهنمود مشابه پولس در اول قرنتیان باب ۷ آیات ۳ تا ۵ چیست؟

سلیمان او را دعوت می‌کند، « بسوی من بیا » (غزل‌ها ۴: ۸). عروس او جواب می‌دهد. بعداً او سلیمان را دعوت می‌کند، « محبوب من به باغ خود بیاید » (غزل‌ها ۴: ۱۶). سلیمان جواب می‌دهد (غزل‌ها ۵: ۱). در اینجا کلام می‌آموزد که در این خلوتگاه عاشقانه هیچ جبر و تزویری نباید باشد. هر دو فرد با اختیار و از روی عشق و علاقه وارد این رابطه می‌شوند. « باغ من، باغ اوست ».

اسم‌های « سلیمان » و « شولمی » بر گرفته از ریشه عبری « שָׁלוֹם - شالوم » به معنی « صلح » یا « سلامتی » است. تحسین و تمجید آنها متقابل است (غزل‌ها ۴: ۱-۵، ۵: ۱۰-۱۶). رابطه آنها حتی به سبک شاعرانه در بیت و مصرع در توازن قرار گرفته است. پیمان عشق آنان اینگونه ابراز شده که: « محبوبم از آن من است و من از آن وی هستم » (غزل‌ها ۲: ۱۶)، که پژواک زبان عدن است، « و آدم گفت، همانا این است استخوانی از استخوان‌هایم و گوشتی از گوشت من است » (پیدایش ۲: ۲۳).

چگونه توصیف پیوند زناشویی به عنوان « شناخت » باعث اغنای درک ما درخصوص رابطه ما با خدا می‌شود؟ پیدایش ۴: ۱، ۲۵؛ اول سموئیل ۱: ۱۹؛ لوقا ۱: ۳۴؛ یوحنا ۱۷: ۳؛ اول قرنتیان ۸: ۳.

کتاب مقدس واژه « شناخت » را برای رابطه زناشویی بین زن و شوهر استفاده می‌کند. در این « آگاهی » عاشقانه، محرمانه‌ترین گوهر وجودی خویش را به دیگری هدیه می‌دهند. نه تنها دو جسم بلکه همچنین دو قلب بهم در « یک بدن » ملحق می‌شوند. همچنین « شناخت »، رابطه بین افراد و خدا را توصیف می‌کند. بخاطر بینش و بصیرت

خاص و لطیف مسیحیان از دانش ازدواج، بواسطه مصاحبت و همدلی و تعهد و حظ بی حد و حصر ناشی از آن، بینش عمیقی را نسبت به راز مقدسانه و عرشی، در اتحاد مسیح و کلیسا ایجاد می کند.

چهارشنبه

۱۸ اردیبهشت

عشق در زمان مناسب

غزل غزل‌های سلیمان ۴: ۸ - ۵: ۱ را بخوانید.

غزل غزل‌های سلیمان باب ۴: ۱۶ و ۵: ۱ کانونی را در این کتاب شکل می دهد، به همان صورت که بوده، نقطه اوج ازدواج بین سلیمان و شولمی و به وصال آنان را در ازدواج شرح می دهد.

سلیمان به چه چیزی در آیات زیر اشاره می کند؟ غزل غزلها ۴: ۱۲ و ۵: ۱؛ ۸: ۱۰-۸.

در غزل غزل‌های سلیمان، برخی از قانع کننده ترین شواهد از کلام را می یابیم که برنامه خداوند برای مردم این است که تا قبل از ازدواج، از رابطه جنسی پاکدامن باشند. یکی از قدرتمندترین آن ها، اشاره به دوران کودکی شولمی است، زمانی که برادرانش با حیرت می گفتند که آیا او «دیوار» یا «درب» خواهد بود (غزل غزلها ۸ آیات ۸ و ۹). به زبان دیگر، آیا او تا زمانی که ازدواج کند مانند یک (دیوار) پاکدامن خواهد ماند، یا بی قید و بی بند و بار مثل یک (درب) خواهد بود. به عنوان یک زن بالغ، او تأکید می کند که پاکدامنی خود را حفظ کرده است و عقیف به سوی شوهر خویش رسیده است: «من یک دیوار هستم» (غزل غزلها ۸: ۱۰).

در واقع، سلیمان تأیید می کند که او تا شب ازدواج، باکره بوده با گفتن این که او «یک باغ در بسته ... چشمه ای سربسته و آب انباری مسدود بوده» (غزل غزلها ۴: ۱۲). او از تجربه خودش می تواند به دوستانش مشاوره بدهد تا مراحل عاشقانه و ازدواج را با دقت طی کنند. سه بار در غزل غزل‌های سلیمان شولمی، گروهی از زنان را که به عنوان «دختران اورشلیم» نامیده می شوند، اندرز داده، تا زمان مناسب برای عشق پر شور و حرارت برانگیخته نشوند (غزل غزلها ۲: ۷؛ ۳: ۵؛ ۸: ۴). به این معنا که، تا زمانی که رابطه مطمئن صمیمی ازدواج را پیدا کنند، همانطور که او بود. برای دومین بار در شعر، محبوب عروس خود را دعوت می کند تا به کنار او بیاید (غزل غزلها ۲: ۱۰؛ ۴: ۸). شولمی قبل از عروسی نمی توانست دعوت او را بپذیرد، اما حالا شولمی کسی هست که سلیمان را با باغ خویش دعوت می کند (غزل غزلها ۴: ۱۶)، و او با خوشحالی می پذیرد (غزل غزلها ۵: ۱). سلیمان نه تنها جلب زیبایی شولمی می شود؛ بلکه شولمی قلب او را می رباید (غزل

غزلهای ۴: ۹)، سلیمان با عشق شوملی مست می شود (غزل غزلهای ۴: ۱۰)،
و او شاد و خرم است که برای همیشه، شوملی متعلق به اوست و نه کس دیگری: «
ای محبوبه من و ای عروس من، تو همچون باغ دربسته و همانند چشمه‌ای دست نیافتنی
هستی» (غزل غزلهای ۴: ۱۲).
او پیوند خود را با این زن کامل همچون دست یابی به سرزمین موعود تشبیه می کند:
ای عروس من، از لبانت غسل می‌چکد و در زیر زبانت شیر و غسل نهفته است. بوی
لباست مانند عطر دلایز درختان لبنان است» (غزل غزلهای ۴: ۱۱).

چه خبر خوشی برای افرادی وجود دارد که از ارتکاب اشتباه رابطه جنسی
خود پشیمان هستند؟ اول یوحنا ۱:

۱۹ اردیبهشت

پنجشنبه

حفاظت از هدیه خالق

خداوند هدف خاصی از خلقت نوع بشر به عنوان مرد و زن داشته است (پیدایش ۱ آیات
۲۶-۲۸). در حالی که در هر چیز تصویر خدا دیده می‌شود، پیوستن جنسیت متضاد در «یک
جسم» ازدواج، منعکس کننده یگانگی در الوهیت به روشی خاص است. همچنین پیوند یک
مرد و زن، زایشی از یک زندگی تازه است، که تجلی بشر اصیل از تصویر الهی می باشد.

کلام خدا چه نگرشی، نسبت به رفتارهای جنسی دارد که مطابق با طرح خالق نیست؟
خروج ۲۰ آیات ۷-۲۱؛ رومیان ۱ آیات ۲۴-۲۷؛ اول قرنتیان ۶ آیات ۹-۲۰.

کلام خدا از همه چیزهایی که تصویر خدا را در بشر تغییر می دهد یا از بین می برد،
خشنود نیست. خداوند با قرار دادن محدودیت برای برخی از روابط جنسی، قوم خود را
به اهداف درست جنسی هدایت می کند. هنگامی که تجربه انسان در مقابله با احکام
خداوند قرار گیرد، جان، محکوم گناه می گردد.

به ایمانداران مسیحی چه رهنمود هایی در باره رابطه جنسی داده شده است تا آنها در این
دنیای گناه به دیگران نقل کنند؟ رومیان ۸ آیات ۱-۱۴؛ اول قرنتیان ۶ آیات ۱۵-۲۰؛ دوم
قرنتیان ۱۰: ۵؛ غلاطیان ۵: ۲۴؛ کولسیان ۳ آیات ۳-۱۰؛ اول تسالونیکان ۵ آیات ۲۳ و ۲۴.

مؤمنان منتظر آزادی از فساد گناه در بازگشت دوباره مسیح هستند. آنها در ایمان منتظر هستند، خود را از طریق مرگ مسیح بر روی صلیب، مرده در گناه قلمداد می کنند، و خویشتن را از طریق قیام او زنده در نظر می گیرند. از طریق دعای بی وقفه، مراقبه و قدرت روح القدس، آنها طبیعت گناه آلود خود را مصلوب و در افکار خود به دنبال اطاعت از مسیح هستند.

آنان آگاهند خداوند مالک بدن و روابط جنسی آنهاست و از آنها بر طبق طرح الهی خودش استفاده می کند.

خداوند کسانی را که از گناهان خود توبه کنند، می بخشد (اول یوحنا ۱: ۹). انجیل قادر است افراد را که قبلاً در رابطه جنسی گناهکارانه بوده اند، با مؤمنان شریک سازد. به علت اینکه گناه، تمایلات جنسی را در بشریت تغییر داده است، بعضی ممکن است قادر به شناخت کامل در این جنبه تجربه انسانی نباشند. بعضی از افراد، به عنوان مثال، ممکن است زندگی مجردی در قیاس با روابط جنسی که توسط کلام خدا ممنوع است، برگزینند.

چگونه باید به عنوان یک کلیسا با افراد دیگر همچون همجنسگرایان ارتباط داشته باشیم؟ چگونه نگرش آنان در مورد خودشان در گرایش جنسی، واکنش ما را بر می انگیزد؟

۲۰ اردیبهشت

جمعه

تفکری فراتر: « ازدواج مشمول برکات مسیح است، و باید به عنوان یک بنیان مقدس شناخته شود. دین واقعی نباید با هدف های خداوند برای انسان مقابله کند. خدا مقدر کرد که مرد و زن باید در یک ازدواج مقدس با هم متحد شوند تا خانواده ای را پرورش دهند که باعث افتخار باشد، و نمونه خانواده در بهشت باشد. مسیح در ابتدای رسالت خویش بطور علنی، تصمیم گرفت، فتوا به تشکیل نهادی (ازدواج) را بدهد که در باغ عدن فتوای آن را صادر کرده بود. به این ترتیب او به همه اعلام کرد که درمورد ازدواج اتفاق نظر دارد و این ازدواج، زمانی که با پاکی و تقدس، و حقیقت و عدالت همراه باشد، یکی از بزرگترین برکاتی است که تاکنون به خانواده انسان داده شده است » - الن جی وایت، دختران خدا، صفحات ۱۸۰ و ۱۸۱.

همانطور که غزل های سلیمان نشان می دهد، عشقبازی در ازدواج چیز فوق العاده ای می تواند باشد. اما پایداری رابطه را نمی توان به سادگی بر پایه زیبایی ظاهری و لذات جسمی قرار داد. سن بدن ما و زوال آن، با رژیم غذایی مناسب، ورزش، و یا جراحی پلاستیک، ما را برای همیشه جوان نگاه نخواهد داشت.

ازدواج سلیمان با شوملی یک رابطه مادام العمر و متعهدانه بود. آنان سه بار تأکید

می کنند که متعلق به یکدیگر هستند (غزل غزلها ۲: ۱۶؛ ۳: ۶؛ ۷: ۱۰). اولین بار شناخت مالکیت دوطرفه است (در مقایسه با افسسیان ۵: ۲۱، ۳۳). دومین بار، او فرمان تأکید تسلیم او، را رد می کند (همچنین افسوسیان ۵: ۲۲، ۲۳) سومین بار میل خود را برای او بیان می کند (افسسیان ۵: ۲۴-۳۲) عشق این چینی نمی تواند از بین برود (غزل غزلها ۸: ۷) و مانند مهر و موم است که نمی تواند شکسته شود (غزل غزلها ۸: ۶).

سوالاتی برای بحث

۱. توصیف سلیمان از همسرش به عنوان یک زن کامل چگونه است؟ (غزل غزلها ۴: ۵-۱؛ ۶: ۸؛ و ۷: ۱-۹) و در مقایسه با توصیف آدم زمانی که او برای اولین بار حوا را دید، چگونه است؟ (پیدایش ۲: ۲۳). پس شوهران چگونه باید با همسرانشان مرتبط باشند؟ (افسسیان ۵: ۲۸، ۲۹).
۲. بعضی از مردم غزل غزلهای سلیمان را بعنوان یک تمثیل از رابطه بین خدا و قومش و یا بین عیسی و کلیسای او می بینند. در حالی که باید مراقب بود که بیش از حد تمثیلی نشود، چه ویژگی های از ارتباط بین این دو نفر می تواند با رابطه ما و خدا مقایسه شود؟ همچنین مقایسه کنید با اشعیا ۵۴: ۵ و ۵۴: ۵؛ ارمیا ۳: ۱۴؛ دوم قرنتیان ۱۱: ۲.
۳. امثال سلیمان ۳۱: ۲۶؛ غزل غزلها ۵: ۱۶؛ و امثال سلیمان ۲۵: ۱۱ را بخوانید. چقدر کلماتی که، ما در تحقیر یا تمجید همسرمان، در تضعیف یا تقویت ازدواج مان بکار می بریم، مهم است؟ از آیات زیر به عنوان مثال های بیشتر استفاده کنید: یعقوب ۱: ۲۶؛ ۳: ۵-۱۱.